

La Santa Seu

MISSATGE DEL SANT PARE FRANCESC PER A LA QUARESMA 2021

«Mireu, estem pujant a Jerusalem ...» (Mt 20,18).

Quaresma: un temps per renovar la fe, l'esperança i la caritat.

Estimats germans i germanes:

Quan Jesús anuncia als seus deixebles la seva passió, mort i resurrecció, per complir amb la voluntat del Pare, els revela el sentit profund de la seva missió i els exhorta a associar-se a ella, per a la salvació del món.

Recorrent el camí quaresmal, que ens conduirà a les celebracions pasquals, recordem a Aquell que «es va humiliar a si mateix, fet obedient fins a la mort, i una mort de creu» (Fl2,8). En aquest temps de conversió renovem *la nostra fe*, sadollem la nostra set amb *el "aigua viva" de l'esperança* i rebem amb el cor obert *l'amor de Déu* que ens converteix en germans i germanes en Crist. A la nit de Pasqua renovarem les promeses del nostre Baptisme, per renéixer com a homes i dones nous, gràcies a l'obra de l'Esperit Sant. No obstant això, l'itinerari de la Quaresma, a l'igual que tot el camí cristià, ja està sota la llum de la Resurrecció, que anima els sentiments, les actituds i les decisions de qui desitja seguir Crist.

El dejuni, la pregària i l'almoïna, tal com els presenta Jesús en la seva predicació (Mt 6, 1-18) són les condicions i l'expressió de la nostra conversió. La via de la pobresa i de la privació (*el dejuni*), la mirada i els gestos d'amor cap a l'home ferit (*l'almoïna*) i el diàleg filial amb el Pare (*l'oració*) ens permeten encarnar una fe sincera, una esperança viva i una amor eficaç.

1. La fe ens crida a acollir la Veritat i a ser testimonis de Déu i els nostres germans i germanes.

En aquest temps de Quaresma, *acollir i viure la Veritat que es va manifestar en Crist* significa abans de res deixar-se arribar per la Paraula de Déu, que l'Església ens transmet de generació en generació. Aquesta Veritat no és una construcció de l'intel·lecte, destinada a poques ments triades, superiors o il·lustres, sinó que és un missatge que rebem i podem comprendre gràcies a la intel·ligència del cor, obert a la grandesa de Déu que ens estima abans que nosaltres mateixos siguem conscients. Aquesta Veritat és Crist mateix que, assumint plenament la nostra humanitat, es va fer Camí -exigent però obert a tothom- que porta a la plenitud de la Vida.

El dejuni viscut com a experiència de privació, per als que ho viuen amb senzillesa de cor porta a descobrir de nou el do de Déu i comprendre la nostra realitat de criatures

que, a imatge i semblança, troben en Ell el seu compliment. Fent l'experiència d'una pobresa acceptada, qui dejuna es fa pobre amb els pobres i "acumula" la riquesa de l'amor rebut i compartit. Així entès i posat en pràctica, el dejuni contribueix a estimar Déu i al proïsme quant, com ens ensenya sant Tomàs d'Aquino, l'amor és un moviment que centra l'atenció en l'altre considerant-lo com un amb si mateix. (Fratelli Tutti, 93)

La Quaresma és un temps per creure, és a dir, per a rebre a Déu en la nostra vida i permetre "fer estada" en nosaltres (Jn 14,23). Dejunar significa alliberar la nostra existència de tot el que fa nosa, fins i tot de la saturació d'informacions -veritables o falses- i productes de consum, per obrir les portes del nostre cor a Aquell que ve a nosaltres pobra de tot, però «ple de gràcia i de veritat» (Jn 1,14): el Fill de Déu Salvador.

2. L'esperança com "aigua viva" que ens permet continuar el nostre camí

La samaritana, a qui Jesús demana que li doni de beure al costat de el pou, no comprèn quan Ell li diu que podria oferir-li un «aigua viva» (Jn 4,10). Al principi, naturalment, ella pensa en l'aigua material, mentre que Jesús es refereix a l'Esperit Sant, aquell que Ell donarà en abundància en el Misteri pasqual i que infon en nosaltres l'esperança que no defrauda. A l'anunciar la seva passió i mort Jesús ja anuncia l'esperança, quan diu: « */ a el tercer dia ressuscitarà*» (Mt 20,19). Jesús ens parla del futur que la misericòrdia del Pare ha obert de bat a bat. Esperar amb Ell i gràcies a Ell vol dir creure que la història no acaba amb els nostres errors, les nostres violències i injustícies, ni amb el pecat que crucifica l'Amor. Significa saciar-nos del perdó del Pare en el seu Cor obert.

En l'actual context de preocupació en el qual vivim i en què tot sembla fràgil i incert, parlar d'esperança podria semblar una provocació. El temps de Quaresma està fet per esperar, per tornar a dirigir la mirada a la paciència de Déu, que segueix tenint cura de la seva Creació, mentre que nosaltres sovint la maltractem (*Laudato si. 32;33;43;44*). És esperança en la reconciliació, a la qual sant Pau ens exhorta amb passió: «Us demanem que us reconcilieu amb Déu» (2Co 5,20). Al rebre el perdó, en el Sagrament que està en el cor del nostre procés de conversió, també nosaltres ens convertim en difusors del perdó: a l'haver-ho acollit nosaltres, podem oferir-lo, sent capaços de viure un diàleg atent i adoptant un comportament que conforti qui es troba ferit. El perdó de Déu, també mitjançant les nostres paraules i gestos, permet viure una Pasqua de fraternitat.

En la Quaresma, estiguem més atents a «dir paraules d'alè, que reconforten, que enforteixen, que consolen, que estimulen», en lloc de «paraules que humilien, que entristeixen, que irriuen, que menyspreen» (Fratelli Tutti, 223). De vegades, per donar esperança, n'hi ha prou amb ser «una persona amable, que deixa de banda les seves ansietats i urgències per prestar atenció, per regalar un somriure, per dir una paraula que estimuli, per possibilitar un espai d'escolta enmig de tanta indiferència» (Fratelli Tutti, 224).

En el recolliment i el silenci de l'oració, se'ns dona l'esperança com a inspiració i llum interior, que il·lumina els desafiaments i les decisions de la nostra missió: per això és fonamental recollir-se en oració (cf. Mt 6,6) i trobar, en la intimitat, al Pare de la tendresa.

Viure una Quaresma amb esperança vol dir sentir que, en Jesucrist, som testimonis de el temps nou, en el qual Déu "fa noves totes les coses" (cf. Ap 21,1-6). Significa rebre l'esperança de Crist que lliura la seva vida a la creu i que Déu ressuscita al tercer dia, "disposats sempre per donar explicació a tot el que ens demani una raó de la nostra esperança" (cf. 1Pe 3,15).

3. La caritat, viscuda després de les petjades de Crist, mostrant atenció i compassió per cada persona, és l'expressió més alta de la nostra fe i la nostra esperança.

La caritat s'alegra de veure que l'altre creix. Per aquest motiu, pateix quan l'altre està angoixat: sol, malalt, sense llar, menyspreat, en situació de necessitat ... La caritat és l'impuls de cor que ens fa sortir de nosaltres mateixos i que suscita el vincle de la cooperació i de la comunió.

«A partir del" amor social "és possible avançar cap a una civilització de l'amor a la qual tots puguem sentir-nos convocats. La caritat, amb el seu dinamisme universal, pot construir un món nou, perquè no és un sentiment estèril, sinó la millor manera d'aconseguir camins eficaços de desenvolupament per a tots » (*Fratelli Tutti*, 183).

La caritat és un do que dóna sentit a la nostra vida i gràcies a aquest considerem a qui es veu privat del que és necessari com un membre de la nostra família, amic, germà. El poc que tenim, si ho compartim amb amor, no s'acaba mai, sinó que es transforma en una reserva de vida i de felicitat. Així va succeir amb la farina i l'oli de la vídua de Sarepta, que va donar el pa a el profeta Elies (cf. *1 Re 17,7-16*); i amb els pans que Jesús va beneir, va partir i va donar als deixebles perquè els distribuïssin entre la gent (cf. *Mc 6,30-44*). Així succeeix amb la nostra almoïna, gran o petita, si la donem amb goig i senzillesa.

Viure una Quaresma de caritat vol dir cuidar els que es troben en condicions de sofriment, abandó o angoixa a causa de la pandèmia de COVID-19. En un context tan incert sobre el futur, recordem la paraula que Déu dirigeix al seu servent: «No tinguis por, que t'he redimit» (*Is 43,1*), oferim amb la nostra caritat una paraula de confiança, perquè l'altre senti que Déu l'estima com a un fill.

«Només amb una mirada amb l'horitzó transformat per la caritat, que el porta a percebre la dignitat de l'altre, els pobres són descoberts i valorats en la seva immensa dignitat, respectats en el seu estil propi i en la seva cultura i, per tant, veritablement integrats en la societat » (*Fratelli Tutti*, 187).

Estimats germans i germanes: Cada etapa de la vida és un temps per a creure, esperar i estimar. Aquesta cridat a viure la Quaresma com a camí de conversió i oració, i per compartir els nostres béns, ens ajuda a reconsiderar, en la nostra memòria comunitària i personal, la fe que ve de Crist viu, l'esperança animada per l'alè de l'Esperit i l'amor, la font inescotable és el cor misericordiós del Pare.

Que Maria, Mare del Salvador, fidel al peu de la creu i al cor de l'Església, ens sostingui amb la seva presència sol·lícita, i la benedicció de Crist ressuscitat ens acompanyi en el camí cap a la llum pasqual.

Roma, Sant Joan del Laterà 11 de novembre de 2020, memòria de sant Martí de Tours.

Francisco